

Koło Naukowe Studiów Europejskich UNIVERSUM ma zaszczyt zaprosić Państwa na krakowską edycję Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych HumanDOC organizowanego wspólnie z Peace and Development Studies Community i Wyższą Szkołą Europejską im. ks. Józefa Tischnera.

Festiwal będzie odbywał się w dniach 10-20 grudnia br. na UEK i WSE. Start zawsze o godzinie 18:00. W tym czasie wyświetlane będą filmy dokumentalne na najwyższym światowym poziomie. Pokazom towarzyszyć będą spotkania i debaty z ekspertami.

Wstęp wolny.

Strona wydarzenia na facebook'u: link
Więcej informacji na temat samego festiwalu i poszczególnych filmów na www.humanDOC.pl

PROGRAM FESTIWALU:

UEK, Pawilon Sportowy, sala 8, ul. Rakowicka 27

- 10.12 **WADLIWY SYSTEM / THE FLAW**, reż. David Singleton, Wielka Brytania, 2010, 82'
 11.12 **NIGDZIE W EUROPIE/ NOWHERE IN EUROPE**, reż. Kerstin Nickig, Polska/Niemcy, 2009, 52'
 12.12 **CAŁA PRAWDA O KOKAINIE/ COCAINE UNWRAPPED**, reż. Rachel Seifert, Wielka Brytania, 2011, 83'
 13.12 **ZERO MILCZENIA/ ZERO SILENCE** reż. Jonny von Wallström/Javeria Rizvi Kabani/ Alexandra Sandels, Szwecja/USA, 2011, 57'

WSE, Aula WSE, ul. Westerplatte 11

- 17.12 **AMNESTY! KIEDY WSZYSCY BĘDĄ WOLNI/ AMNESTY! WHEN THEY ARE ALL FREE**, reż. James Rogan, Wielka Brytania/USA, 2011, 70'
 18.12 **AFGAŃSKI IDOL/ AFGHAN STAR**, reż. Havana Marking, Wielka Brytania, 2008, 87'
 19.12 **PUŁAPKI ROZWOJU/ SURVIVING PROGRESS**, reż. Mathieu Roy/Harold Crooks, Kanada, 2011, 86'
 20.12 **PORTRET RODZINNY W CZERNI I BIELI/ FAMILY PORTRAIT IN BLACK AND WHITE**, reż. Julia Ivanova, Kanada, 2011, 99'

SERDECZNIE ZAPRASZAMY!

Poniżej znajdują się krótkie opisy poszczególnych filmów

WADLIWY SYSTEM / THE FLAW

reż. David Singleton, Wielka Brytania, 2010, 82'

Na całym świecie ludzie zmagają się ze skutkami największego załamania finansowego od czasów Wielkiego Kryzysu, który rozpoczął się wraz z krachem na Wall Street w 1929 r. Skutki kryzysu są nam już znane, ale nadal zastanawiamy się nad jego przyczynami. W filmie, w którym zobaczymy przegląd historii dwudziestowiecznego kapitalizmu w Ameryce, suche fakty przeplatają się z ironicznym poczuciem humoru, a na planie pojawia się szereg postaci, poczynając od czołowych ekonomistów - zdobywców Nagrody Nobla, poprzez przygnębionych właścicieli domów i korespondenta finansowego

New York Times'a zagrożonego zwolnieniem, aż po bankiera z Wall Street, któremu niekończące się liczby zakodowane w arkuszach kalkulacyjnych sprawiają fizyczny ból. Film stawia tezę, że kryzys ma swoje źródła w zmieniających się stosunkach między najbogatszą warstwą obywateli amerykańskich a resztą społeczeństwa.

NIGDZIE W EUROPIE/ NOWHERE IN EUROPE

reż. Kerstin Nickig, Polska/Niemcy, 2009, 52'

Film przedstawia wpływ europejskiej polityki wobec uchodźców na życie czterech uchodźców z Czeczenii oraz ich rodzin. „Salam alejkum, Europo” to słowa, którymi rozpoczyna się pamiętnik dziennikarza, Alego (39), oczekującego w Polsce na decyzję w sprawie wniosku o azyl. W zadymionym pokoju w domu dla uchodźców Ali ma więcej niż dość czasu, by spisać obserwacje i myśli zarówno na temat Europy, jak i kryzysu osobowości, który przeżywa na wygnaniu. Wacha (50) dostał azyl w Austrii jako aktywista polityczny, ale jego syn jest prześladowany w Rosji. Wacha robi wszystko, co w jego mocy, by sprowadzić syna do Europy. Tamara (55) mieszka z mężem i córką w Wiedniu. Córka jest upośledzona i pilnie wymaga opieki medycznej, ale rodzina żyje w ciągłej obawie przed deportacją. Ruslan (33) ugrzęznął na Ukrainie. Nie ma ani pozwolenia na pobyt, ani pieniędzy. Ma nadzieję, że wkrótce uda mu się zabrać rodzinę do Europy Zachodniej. Wszyscy uciekli z Czeczenii, ratując życie. Teraz, kiedy szukają azylu w Europie Zachodniej, muszą zmierzyć się z nowym rodzajem problemów. Człowiek przeciwko państwowej machinie. Jak dowieść, że jestem tym, za kogo się podaję? Że to, co mi się stało, stało się naprawdę? I czy kogokolwiek to obchodzi? Autor filmu, pozostając w bliskim kontakcie z bohaterami, dokumentuje rok ich prób znalezienia w Europie nowego miejsca do życia; rok nadziei, niepokoju i tęsknoty za powrotem do normalności.

CAŁA PRAWDA O KOKAINIE/ COCAINE UNWRAPPED

reż. Rachel Seifert, Wielka Brytania, 2011, 83'

Podróżując po kolejnych krajach Ameryki Południowej, zdając relacje z narkotykowej linii frontu i przeprowadzając wywiady z międzynarodowymi politykami najwyższego szczebla film ten ujawnia ludzki koszt jednego z najbardziej popularnych narkotyków londyńskich ulic. W połączeniu reportażu z narkotykowej linii frontu i wywiadów z międzynarodowymi politykami prowadzonymi kampanie, aby Zachód wziął rzeczywistą odpowiedzialność za swoje problemy związane z narkotykami, film przedstawia prohibicję w całkowicie nowym świetle. Pokazuje globalną gospodarkę i ofiary ludzkie „wojny” z kokainą. Zaczynając od boliwijskich rolników żyjących z uprawy liści koki, przez ekwadorskie samotne matki żyjące w przygniatającej biedzie będące kurierami narkotykowymi, po pełny przemocy handel narkotykami w Meksyku, gdzie tysiące ludzi ginie każdego roku, film bada międzynarodową sieć przemocy, więzień, biedy i uzależnienia, jaką ten narkotyk pozostawia za sobą. Film dokumentuje także oddziaływanie narkotyku na odbiorców, od dilujących gangsterów w Baltimore, którzy ryzykują dłuższe wyroki kar więzienia niż sprawcy przestępstw z użyciem przemocy, po odbiorców w Londynie, apatycznych lub nieświadomych sposobu, w jaki kokaina do nich dotarła. Tworząc wielowymiarowy portret roli, jaką kokaina odgrywa w społeczeństwie, które stara się określić „wojnę z narkotykami” w bezwzględnych kategoriach, reżyserka Rachel Seifert wyjaśnia nie tylko koszty środowiskowe i ludzkie narkotyku w Ameryce Południowej i poza nią, ale także pozornie nielogiczny i niezrozumiały proces

nakładania kary więzienia za handel nim. Tragedie te tworzą globalną sieć niezrozumienia, przemocy i cyklicznej biedy, które wydają się być napędzane zarówno popytem, jak i nielegalnością kokainy.

ZERO MILCZENIA/ ZERO SILENCE

reż. Jonny von Wallström/Javeria Rizvi Kabani/ Alexandra Sandels,
Szwecja/USA, 2011, 57'

Znajdujemy się w samym środku rewolucji sieciowej. Każdy, kto posiada dostęp do Internetu, ma potencjalną władzę polityczną i może rozpocząć rewolucję, a przynajmniej ją ułatwić. Zjawisko takie mogliśmy obserwować w świecie arabskim w 2011 roku. Czy ta zmiana władzy stworzy nowy porządek świata, czy też siła i dostęp do informacji pozostaną ściśle kontrolowane przez nielicznych? Jakie reguły według rewolucjonistów mają rządzić przyszłością? Jakie są szanse, że ci, którzy rozpoczęli rewolucję, będą ostatecznie sprawować władzę w kraju? Jak takie rewolucje wpłyną na prawa kobiet i mniejszości? To są tylko niektóre z zagadnień poruszonych w filmie dokumentalnym Zero Silence. Młodzi ludzie na Bliskim Wschodzie, czy to działacze, artyści, muzycy, cyber-dysydenci, czy zwykli obywatele, w ciągu kilku ostatnich lat coraz częściej używali Internetu w celu gromadzenia i rozpowszechniania informacji, współpracy, organizowania i aktywizowania dużych grup ludzi. Kreatywni i odważni zmobilizowali się przy pomocy medialnych narzędzi takich jak Twitter, YouTube i Facebook, nie tylko w swoim regionie, ale i poza nim, aby walczyć z niesprawiedliwością i opresyjnymi reżimami. Używając lokalnych, regionalnych i globalnych sieci ominęli cenzurę narzuconą przez państwo i cały czas byli o krok przed cenzorami.

AMNESTY! KIEDY WSZYSCY BĘDĄ WOLNI/ AMNESTY! WHEN THEY ARE ALL FREE

reż. James Rogan, Wielka Brytania/USA, 2011, 70'

Dnia 28 maja 1961 roku brytyjski prawnik Peter Benenson napisał i opublikował artykuł rozpoczynający się następującymi słowami: „Otwórz gazetę dowolnego dnia w tygodniu, a znajdziesz doniesienia z jakiegoś miejsca na świecie o ludziach więzionych, torturowanych albo straconych z powodu posiadania innych poglądów niż te akceptowane przez ich rząd...”. Narodziła się Amnesty International. Obecnie, pięćdziesiąt lat później Amnesty International z dziesiątki biur i milionami członków, jest największą organizacją na świecie działającą na rzecz praw człowieka. Swoją działalność rozpoczęła jednak dosyć skromnie: małe grupy zaangażowanych i pełnych pasji obywateli pisało listy do dyktatorów z całego globu, domagając się sprawiedliwości i uwolnienia więźniów politycznych. Pewnego razu szczególnie zdeterminowany członek Amnesty zadzwonił się na Kreml i poprosił o połączenie go z Nikitą Chruszczowem. Co zaskakujące, udało się.

AFGAŃSKI IDOL/ AFGHAN STAR

reż. Havana Marking, Wielka Brytania, 2008, 87'

Po 30 latach wojny i rządów Talibów, popkultura powraca do Afganistanu. Miliony ludzi oglądają Afghan Star - program telewizyjny w stylu idola pop, w którym ludzie z całego kraju rywalizują o nagrodę pieniężną i kontrakt płytowy. 2000 przesłuchań osób, w tym trzech dzielnych kobiet. Widzowie głosują na swoje ulubione piosenkarki przez telefon komórkowy i dla wielu z nich jest to ich pierwsze spotkanie z demokracją. Ten aktualny i inspirujący film śledzi poruszające historie czterech młodych zawodników szukających nowego życia. Ale ich podróże przybierają przerażający zwrot kiedy młoda kobieta tańczy na scenie wystawiając na zagrożenie swoje własne bezpieczeństwo i przyszłość samego programu. W Afganistanie ryzykujesz swoje życie dla śpiewania.

PUŁAPKI ROZWOJU/ SURVIVING PROGRESS

reż. Mathieu Roy/Harold Crooks, Kanada, 2011, 86'

Droga ludzkości na szczyt jest często mierzona szybkością postępu. Ale co, jeśli postęp w rzeczywistości ciągnie nas w dół, ku upadkowi? Ronald Wright, którego bestseller „Krótka historia postępu” zainspirował film „Przetrawienie postępu”, pokazuje, w jaki sposób minione cywilizacje zostały zniszczone przez „pułapki postępu” - kuszące technologie i przekonania, że służą zaspokojeniu najpilniejszych potrzeb, ale okupują przyszłość. Gdy zapotrzebowanie na zasoby naturalne wzrasta i finansowe elity prowadzą do bankructwa narodów, czy nasza globalnie spleciona cywilizacja może uciec przed ostateczną, katastrofalną pułapką postępu? Z silnymi obrazami i pouczającymi spostrzeżeniami myślicieli, którzy przebadali nasze geny, mózgi i zachowania społeczne, to requiem dla zwykłego postępu stanowi zarazem wyzwanie: udowodnić, że starania, aby mały były mądrzejsze, to nie koniec ewolucji. Czym jest postęp? Zbliżamy się do punktu, w którym postęp techniczny, rozwój gospodarki i wzrost liczby osób na świecie zagrażają istnieniu ludzkości. Od rewolucji przemysłowej tkwimy w pułapce myślenia, że postęp to „więcej czegoś”, że trzeba robić lepsze maszyny w większej liczbie. Tak jest od 200 lat, więc to już nie postęp, tylko zacięta płyta. Coś z początku wydaje się ulepszeniem, postępowaniem, jest atrakcyjne i z pozoru nie ma złych stron... lecz, gdy osiągniemy pewną skalę, okazuje się, że tkwimy w ślepych zaułku. W pułapce. Ludzki mózg pracuje na tym samym oprogramowaniu od 50 000 lat, czy nie czas zatem na modernizację?

PORTRET RODZINNY W CZERNI I BIELI/ FAMILY PORTRAIT IN BLACK AND WHITE

reż. Julia Ivanova, Kanada, 2011, 99'

W małym ukraińskim miasteczku, Olga NENYA wychowuje 16 czarnoskórych sierot wśród populacji blond, niebieskookich Słowian. Ich historie odsłaniają trudne realia dorastania "mieszanych" dzieci we wschodniej Europie. "Portret rodzinny w czerni i bieli" podąża za Super Mamą Olgą NENYA podczas

trzech burzliwych lat, kiedy widać jak jej potomstwo składające się z 17 przybranych dzieci wyrosło na kłótliwych nastolatków. Olga to kochająca matka, ale nie jest Matką Teresą. Wychowana w czasach reżimu sowieckiego, wierzy w komunistyczną odpowiedzialność ponad wolnością jednostki i kieruje rodziną ze stalinowską determinacją. Szesnaścioro dzieci pochodzących z rodzin mieszanych to rezultat miłosnych związków pomiędzy lokalnymi, ukraińskimi dziewczynami a studentami z Afryki. Jako samotna matka, Olga walczy zawzięcie, aby trzymać rodzinę razem i dać jej siłę i wsparcie.